

[13] De Derde Wereld in huis

- 286 De afgelopen veertig jaar is de VU intensief betrokken geraakt bij allerlei projecten in de Derde Wereld. Heeft al die energie zich ook vertaald in een grotere aandacht voor mondiale problemen *binnen* de universiteit? Zijn er misschien ook onderwijsafdelingen of onderzoeksinstituten tot stand gekomen die samenhangen met een gerichtheid op ontwikkelingslanden? In hoeverre komt deze aandacht ook naar voren in de eredocoraten die de VU heeft verleend? Kortom, wat valt er binnen de VU te merken van een derdewereldoriëntatie? Daarover gaat dit hoofdstuk. Het zal niet gaan over de thuisbasis van de projecten – die is al belicht in het vorige hoofdstuk. Evenmin komen bestaande studieprogramma's op dat gebied, zoals ontwikkelingseconomie of niet-westerse sociologie, aan bod. Het gaat in dit verhaal over speciale voorzieningen voor onderwijs- en onderzoek en over eredocoraten waarmee de VU zich op de ontwikkelingskaart heeft gezet.

ONDERZOEK WERELDVOEDSELVOORZIENING

In het begin van de jaren zeventig voorspelt de Club van Rome in zijn rapport 'Grenzen aan de groei' een somber perspectief van het uitgeput raken van de natuurlijke hulpbronnen en een sterke toename van milieuproblemen. Dit scenario leidt in samenhang met een voorspelde verdubbeling van de wereldbevolking tegen 2010 tot ernstige zorgen over de mondiale voedselsituatie. In 1972 vraagt de Club van Rome aan prof. Hans Linnemann, ontwikkelingseconoom aan de VU, om onderzoek te doen naar deze mondiale ontwikkelingen en daarbij in het bijzonder te kijken naar de gevolgen voor de voedselveiligheid van de armen. Linnemann neemt deze opdracht ter hand en start met twee andere VU-economen een onderzoekssamenwerking met de Wageningen Universiteit. Volgens afspraak gaat het team in Wageningen een studie doen naar het productiepotentieel van de wereldlandbouw